

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9Co/5/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8322202949
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jusková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8322202949.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Juskovej a členov senátu JUDr. Jany Burešovej a JUDr. Eduarda Valenčina v spore žalobkyne: E. F., rod. M., nar. XX.XX..XXXX, bytom F. X. XX, XXX XX D., právne zastúpená: JUDr. František Svatuška, advokát, Námestie slobody 25, 066 01 Humenné, proti žalovaným: 1. DPS financial consulting, s.r.o., Tamaškovičova 17/2742, 917 01 Trnava, IČO: 46 713 930, 2. DUPOS dražobná, spol. s r.o., Tamaškovičova 17/2742, 917 01 Trnava, IČO: 36 233 935, obaja žalovaní právne zastúpení: advoconsulting s.r.o., Tamaškovičova 17/2742, 917 01 Trnava, vo veci nariadenia neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaných v 1. a 2. rade proti uzneseniu Okresného súdu Humenné, č.k. 12C/125/2022-35 zo dňa 13.10.2022, takto

rozhodol:

I. Potvrdzuje uznesenie.

II. P r i z n á v a žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovaným v rozsahu 100 % s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Humenné (ďalej len súd prvej inštancie) napadnutým uznesením uložil žalovaným v 1. a 2. rade povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou k nehnuteľnostiam, ktoré sa nachádzajú v kat. úz., obec F. X., okres B., ktoré sú zapísané v katastri nehnuteľností na LV č. XXX. ako:

- dom, súpisné č. XX, nachádzajúci sa na parcele registra "C" č. XX/X - zastavané plochy a nádvoría o výmere 542 m²,
- pozemok - parcela registra "C" č. XX/X - zastavané plochy a nádvoría o výmere 542 m²
- pozemok - parcela registra „C“ č. XX/X - záhrada o výmere 205 m²

a to právoplatného skončenia konania o určenie, že na nehnuteľnosti neviazne záložné právo v prospech žalovaného v 1. rade a žaloby o určenie, že žalovaný v 1 rade nie je záložným veriteľom žalobkyne zo Zmluvy o zriadení záložného práva na nehnuteľný majetok zo dňa 10.09.2013 (I. výrok). Ďalej súd prvej inštancie uložil žalobkyni, aby v lehote 40 dní od právoplatnosti tohto uznesenia podala žalobu na Okresný súd Humenné proti žalovanému v 1. rade DPS financial consulting, s.r.o., Tamaškovičova 17/2742, 917 01 Trnava, IČO: 46 713 930, o určenie, že žalovaný v 1 rade nie je záložným veriteľom žalobkyne zo zmluvy o zriadení záložného práva na nehnuteľný majetok zo dňa 10.09.2013 (II. výrok) a priznal žalobkyni vo vzťahu k žalovaným v 1. a 2. rade náhradu trov konania v rozsahu 100%, s tým, že o výške trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti tohto uznesenia (III. výrok).

2. Žalobkyňa návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnila tým, že je výlučnou vlastníčkou nehnuteľností označených vo výrokovej časti rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktoré sú zaťažené záložným právom v prospech žalovaného v 1. rade, ktorý jej dňa 22.8.2022 zaslal výzvu na poskytnutie súčinnosti na sprístupnenie nehnuteľností a umožnenie ohodnotenia predmetu dražby - nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobkyne, na uspokojenie pohľadávky žalovaného v 1.rade. Ku dňu podania návrhu na

nariadenie neodkladného opatrenia obhliadka ešte nebola vykonaná, avšak dražobník na jej vykonaní trvá.

Z obsahu návrhu vyplýva, že právny predchodca žalovaného v 1. rade - P., ako veriteľ a Z. M., bytom F. X. XX, ako dlžník uzavreli zmluvu o medziúvere a stavebnom úvere, ktorá bola zabezpečená zmluvou o zriadení záložného práva na nehnuteľný majetok vo výlučnom vlastníctve žalobkyne. Žalobkyňa poukázala na to, že záložné právo je premlčané nakoľko došlo k uplynutiu všeobecnej trojročnej premlčacej doby. V danej veci dlžník Z. M. nesplácal dlhodobu úver riadne a včas, preto právny predchodca žalovaného v 1. rade vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, a to k 8.3.2017, kedy sa stal celý dlh splatný naraz a kedy aj začala plynúť premlčacia lehota, ktorá uplynula 9.3.2020, preto je dlh dlžníka premlčaný a premlčané je aj záložné právo. Žalobkyňa poukázala v tejto súvislosti na ustanovenie § 54a Občianskeho zákonníka, podľa ktorého premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť. Taktiež na to, že k postúpeniu pohľadávky na žalovaného v 1. rade, ako nebankový subjekt došlo neplatne z dôvodu porušenia § 92 ods. 8 zákona o bankách.

Žalobkyňa poukázala aj na to, že bude podávať žalobu vo veci samej o určenie, že na nehnuteľnosti neviazne záložné právo v prospech žalovaného v 1. rade, ako aj určenia, že žalovaný v 1. rade nie je záložným veriteľom žalobkyne zo zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti. Ak by došlo k predaju nehnuteľnosti a k zmene v osobe vlastníka, nebolo by možné podať žalobu vo veci samej. Predajom nehnuteľností by došlo nielen k ohrozeniu samotného vlastníctva k nehnuteľnosti, ale aj bývania a obydľia žalobkyne, ako aj členov jej rodiny.

3. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 324 ods. 1, § 324 ods. 6, § 325 ods. 1, § 325 ods. 2 písm. c), § 328 ods. 1, ods. 2, § 329 ods. 1, § 330 ods. 1, § 333 a § 336 ods. zákona č. 160/2015 Z.z. - Civilný sporový poriadok (CSP).

Konštatoval, že pre neodkladné opatrenie platí, že pokiaľ sa žalobca domáha nariadenia neodkladného opatrenia platí, že musí uviesť a opísať všetky rozhodujúce skutočnosti, ktoré odôvodňujú potrebu nariadenia neodkladného opatrenia, podmienky dôvodnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť neodkladná ochrana a odôvodnenie úpravy pomerov. Opísaním rozhodujúcich skutočností, ktoré odôvodňujú nariadenie neodkladného opatrenia navrhovateľ musí preukázať z čoho, teda z akých okolností vyvodzuje svoj nárok na nariadenie neodkladného opatrenia. Pri nariadení neodkladného opatrenia prevláda požiadavka rýchlosti nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení, a to z dôvodu, že nariadenie neodkladného opatrenia má dočasný predbežný charakter. Z tohto dôvodu nie je síce potrebné zisťovať všetky skutočnosti, ktoré má mať súd zistené pred vydaním konečného rozhodnutia vo veci samej, ale musia byť osvedčené okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na toto dočasné opatrenie. Miera osvedčenia sa riadi danou situáciou, najmä naliehavosťou jej riešenia (uznesenie NS SR sp.zn. 2Mcd0 3/2010).

Predmetom tohto konania je návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáha, aby súd zakázal žalovaným realizovať výkon záložného práva vo vzťahu k nehnuteľnostiam, ktoré sú vo vlastníctve žalobkyne. Žalobkyňa svoj návrh odôvodnila potrebou neodkladnej dočasnej úpravy pomerov strán sporu, pretože jej hrozí nebezpečenstvo bezprostrednej ujmy, t.j. odpredaj jej majetku na dražbe a následná strata obydľia. V danej veci proinštančný súd vychádzajúc z dôkazov, ktoré boli predložené žalobkyňou mal za to, že táto dostatočným spôsobom preukázala podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia, t.j. preukázala a osvedčila dôvodnosť svojho nároku, ktorému má byť poskytnutá ochrana, t.j. ochrana vlastníckeho práva žalobkyne, pretože prípadným odpredajom na dražbe by došlo k zhoršeniu pozície žalobkyne ako vlastníčky nehnuteľností.

Keďže žalobkyňa v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vznesla aj námietku premlčania nároku žalovaného v 1. rade a namietala aj platnosť postúpenia pohľadávky pôvodným veriteľom, súd jej v zmysle § 336 ods.1 CSP uložil povinnosť, aby v lehote 40 dní od právoplatnosti uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia podala Okresnému súdu Humenné žalobcu proti žalovanému v 1. rade o určenie, že žalovaný v 1. rade nie je záložným veriteľom žalobkyne zo zmluvy o zriadení záložného práva na nehnuteľný majetok zo dňa 10.09.2013.

4. Proti tomuto uzneseniu podali odvolanie žalovaní v 1. a 2. rade, a to proti I. výroku a III. výroku z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/, g/ a h/. Rozhodnutie o nariadení neodkladného opatrenia považuje žalovaný v 2. rade za vecne nesprávne z dôvodu, že konajúci súd pri rozhodovaní o jeho nariadení nesprávne vykladal ustanovenia prinajmenšom jedného z kľúčových právnych predpisov, ktoré sa na vec vzťahujú. V tejto súvislosti citoval ust. § 325 ods. 1 CSP, z ktorého vyplýva, že neodkladné opatrenie môže súd nariadiť ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery strán sporu a zároveň citoval aj ust. § 19 ods. 1 písm. b) zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách, na základe

ktorého je dražobník povinný upustiť od dražby najneskôr do jej začatia, ak je dražobníkovi preukázané vykonateľným rozhodnutím, že navrhovateľ dražby nie je oprávnený navrhnúť vykonanie dražby a ak ide o neodkladné opatrenie súdu postačí ak je dražobníkovi preukázané, že toto bolo súdom nariadené. Na základe uvedeného existuje podľa žalovaného v 2. rade zákonný dôvod, na základe ktorého je dražobník povinný po preukázaní existencie vykonateľného rozhodnutia bez ďalšieho upustiť od dobrovoľnej dražby, preto nie je nevyhnutné ukladať dražobníkovi povinnosť zdržať sa realizácie výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou neodkladným opatrením, keďže za splnenia uvedených podmienok mu takúto povinnosť ukladá priamo zákon. S poukazom na uvedené tak nemôže byť osvedčenie skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov medzi žalobkyňou a žalovaným v 2. rade.

Žalovaní poukázali aj to, že žalobkyňa porušila jej procesné povinnosti v zmysle ust. § 132 CSP a čl. 8 CSP, keď neuviedla pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností a neuviedla všetky skutočnosti dôležité pre rozhodnutie. Jedná sa o skutočnosť, že dňa 2.4.2020 bol Okresným súdom Humenné vydaný platobný rozkaz, č.k. 6Csp/20/2020-48, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 16.5.2020 a ktorým súd zaviazal C. M. ako spoludlžníčku na zaplatenie sumy 25.346,89 Eur s prísl.. Ďalej poukázali na to, že ak bolo právo priznané právoplatným rozhodnutím súdu, premlčuje sa za 10 rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť (§ 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka) a podľa § 100 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa záložné právo nepremlčuje skôr než zabezpečená pohľadávka. Žalovaní preto vyjadrili nesúhlas s závermi žalobkyne ohľadom premlčania pohľadávky a záložného práva a teda, že k premlčaniu došlo 9.3.2020 (po troch rokoch od zosplatenia úveru dňa 8.3.2017), pretože k začatiu premlčania lehoty nemohlo dôjsť skôr ako 17.5.2020 (nasledujúci deň po uplynutí lehoty na plnenie určenej súdom) a nakoľko sa jedná o súdom priznanú pohľadávku, premlčanie v zmysle ust. § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka nenastane skôr ako uplynutím dňa 17.5.2030. Záložné právo žalovaného v 1. rade teda nie je premlčané a neexistuje naliehavá potreba úpravy právnych pomerov strán sporu do rozhodnutia vo veci samej, nakoľko k premlčaniu pohľadávky ani záložného práva nedošlo.

Žalovaný v 1. rade vyjadril taktiež presvedčenie, že súd prvej inštancie mu znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces, keďže mu neumožnil vyjadriť sa k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Pokiaľ žalobkyňa namietala neurčitost' výšky jej záväzku, tak k tomu žalovaní uviedli, že jej námietky o dôvodnosti pohľadávky žalovaného v 1. rade mali byť uplatnené včas v konaní o zaplatenie pohľadávky a v prípade začatia opätovného posudzovania pohľadávky by došlo k prekážke konania res iudicata. Pokiaľ žalobkyňa poukázala na to, že dlh čiastočne splácala tak týmito čiastočnými úhradami nemohlo dôjsť k splneniu celého dlhu. Vzhľadom na uvedené navrhli žalovaní, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v jeho napadnutom I. výroku zmenil tak, že návrh žalobkyne na vydanie neodkladného opatrenia v celom rozsahu zamieťa, v závislom II. výroku o uložení povinnosti žalobcu podať žalobu rozhodnutie zrušil a v napadnutom III. výroku žalovaným priznal nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

5. Žalobkyňa k odvolaniu žalovaných v 1. a 2. rade uviedla, že skutočnosti o existencii súdneho rozhodnutia jej boli prvýkrát oznámené až z odpovede dražobníka na nevznesenú námietku premlčania záložného práva, aj to iba oznámením čísla súdneho konania. Žalobkyňa následne zistila, že konanie bolo vedené voči žalovanej C. M., ktorú aj kontaktovala a požiadala ju o predloženie kópie návrhu na vydanie platobného rozkazu a listín pripojených k návrhu. Žalobkyňa ako záložná veriteľka nebola o tomto konaní vôbec upovedomená, ani pribatá ako vedľajší účastník. Tvrdenie žalovaných o tom, že žalobkyňa vedome neuviedla závažné skutočnosti akými sú informácie o existencii súdneho rozhodnutia, preto nie sú pravdivé. Sama má práve naopak za to, že konania v rozpore s dobrými mravmi sa dopustil práve právny predchodca žalovaného v 1. rade, ktorý so žalobkyňou ako údajnou „dlžníčkou“ uzavrel dohodu o splátkach, v zmysle ktorej aj splátky v sume 400 Eur mesačne plnila a napriek tomu právny predchodca žalovaného v 1. rade podal návrh na vydanie platobného rozkazu, v ktorom zatajil splácanie úveru splátkami v sume 400 Eur mesačne. Žalobkyňa danú skutočnosť ani neoznámil, naopak naďalej poberal žalobkyňou plnené splátky v zmysle uzavretej dohody a neoznámil to ani dlžníčke C. M.. Na základe uvedeného C. M. požiadala o obnovu konania, pričom toto konanie je vedené Okresným súdom Humenné pod sp. zn. 12Csp/132/2022. Na základe tejto skutočnosti navrhla žalobkyňa odvolaciemu súdu, aby konanie o odvolaní voči uzneseniu o nariadení neodkladného opatrenia prerušil až do právoplatného skončenia konania o povolení obnovy a v prípade povolenia obnovy, až do právoplatného skončenia obnoveného konania prípadne, aby rozhodnutie o nariadení neodkladného opatrenia potvrdil.

6. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 357 písm. d) CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutia ako aj konania im predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaných nie je nedôvodné.

7. Neodkladné opatrenie sa podieľa na realizácii ústavne zaručeného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 36 Listiny základných práv a slobôd a podľa čl. 46 a nasl. Ústavy SR. Právo na súdnu ochranu by nebolo komplexné, ak by chýbala možnosť zákonom ustanoveným postupom domáhať sa svojho práva na nestrannom a nezávislom súde v prípadoch, v ktorých je toto právo ohrozené v časovej a vecnej súvislosti vylučujúcej jeho ochranu inak než neodkladným, urgentným zásahom súdu. V takýchto prípadoch súd rozhoduje na základe osvedčenia tvrdených skutočností. Osvedčenie tvrdených skutočností (osvedčenie nároku) znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje len najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Výsledok takéhoto postupu je to, že osvedčované skutočnosti sa zo zreteľom na všetky okolnosti prípadu javia ako vysoko pravdepodobné. V tomto prípade platí, že je výlučne vecou navrhovateľa neodkladného opatrenia, aby svoje tvrdenia o osvedčení nároku, pre ktorý žiada dočasnú ochranu, podložil dostatočnými dôkazmi, z ktorých súd vyvodí záver o prípustnosti a opodstatnenosti takéhoto návrhu. Tu nie je na mieste, aby sa vykonávalo rozsiahle dokazovanie, prípadne aby súd vyvinul procesné úsilie o doplnenie dokazovania. Taktiež nemožno prehliadnuť, že neodkladné opatrenie súd nariadi len v prípade potreby bezodkladne upraviť pomery strán alebo v prípade, ak by bola daná obava, že by exekúcia bola ohrozená.

8. Žalovaní v rámci svojho odvolania vyjadrili presvedčenie, že tým, že im súd neumožnil vyjadriť sa k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia boli porušené ich práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. V tomto ohľade odvolací súd poukazuje na ust. § 329 ods. 1 CSP, z ktorého nepochybne vyplýva, že súd môže o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodnúť aj bez vyjadrenia strán sporu. Keďže prvostupňový súd mal za dostatočne preukázané dôvody pre nariadenie neodkladného opatrenia nevyzýval žalovaných na vyjadrenie sa k návrhu, čím ale nedošlo k porušeniu ich práva na spravodlivý proces.

9. Žalobkyňa už v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vznesla námietku premlčania pohľadávky žalovaného v 1. rade, ako aj premlčanie záložného práva. K tomu žalovaní uviedli, že vo vzťahu k pohľadávke, pre nezaplatenie ktorej realizujú záložné právo, bol vydaný platobný rozkaz a preto pohľadávka nemôže byť premlčaná. Tento platobný rozkaz však nebol vydaný voči žalobkyni, ale spoludlžníčke C. M.. Zároveň je nesporné, že právny predchodca žalovaného v 1. rade uzavrel so žalobkyňou dohodu o splátkach, na základe ktorej táto úver aj splácala, o čom súdu predložila kópie poštových poukázok (úhrady v celkovej výške 6.800 eur), k čomu sa ale žalovaní vyjadrili iba tak, že určite tým nebol splatený celý dlh. Vzhľadom na uvedené, preto skutočne nie je zrejماً jednak výška dlhu, ako aj právny dôvod úhrady dlhu žalobkyňou ako záložnou veriteľkou. Výška dlhu je pritom dôležitá aj pre posúdenie proporcionality hodnoty založených nehnuteľností a výšky dlhu. Z vyjadrenia žalobkyne taktiež nepochybne vyplynulo, že spoludlžníčka C. M. podala návrh na obnovu konania, o ktorom doposiaľ nebolo rozhodnuté.

10. Žalobkyňa, namieta aj nesplnenie podmienok vyplývajúcich z § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, a teda, že došlo k neplatnému postúpeniu pohľadávky z právneho predchodcu, P. na žalovaného v 1. rade ako nebankový subjekt. Odvolací súd považuje preskúmanie zákonných podmienok platného postúpenia pohľadávky za zásadné a už táto samotná skutočnosť je postačujúcim dôvodom pre potvrdenie uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia. Súd prvej inštancie taktiež uložil žalobkyni povinnosť podať žalobu o určenie, že žalovaný v 1. rade nie je záložným veriteľom zo zmluvy o zriadení záložného práva.

11. Všetky tieto skutočnosti podľa názoru odvolacieho súdu osvedčujú danosť práva žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia a v spojení s dôvodmi, ktoré budú predmetom dokazovania vo veci samej, je potrebné bezodkladne upraviť pomery strán sporu na základe ustanovenia § 325 ods. 1 CSP, a to s poukazom na vlastnícke právo žalobkyne, pričom vlastnícke právo k týmto nehnuteľnostiam zároveň predstavuje obydlie žalobkyne a jej rodiny. Týmto ale samozrejme nie je dotknuté právo žalovaného v 1.

rade na zaplatenie jeho pohľadávky, ktorá ale musí byť určitá a jednoznačne špecifikovaná, avšak iba za podmienky, že bude preukázané platné postúpenie pohľadávky.

12. Žalovaný v 2. rade navrhol zamietnuť návrh na vydanie neodkladného opatrenia vo vzťahu k nemu, a to aj s poukazom na ust. § 19 ods. 1 písm. b) zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách, z ktorého vyplýva, že dražobník je povinný opustiť od dražby, najneskôr do jej začatia, ak je mu preukázané vykonateľným rozhodnutím, že navrhovateľ dražby nie je oprávnený navrhnuť vykonanie dražby a ak ide o neodkladné opatrenie súdu, postačí ak je dražobníkovi preukázané, že toto bolo súdom nariadené. Odvolací súd má však za to, že aj napriek citovanému zákonnému ustanoveniu nemožno len na základe jeho znenia vylúčiť prípadnú realizáciu dražby, napr. v prípade pokiaľ záložný veriteľ o tejto skutočnosti neupovedomí dražobníka (keďže to nie je v jeho prospech) a ani samotný vlastník nehnuteľnosti nemusí mať informáciu o vykonaní dražby.

13. S poukazom na vyššie uvedené dôvody preto odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil (§ 387 ods. 1, 2 CSP).

14. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP a úspešnej žalobkyni priznal voči neúspešným žalovaným nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

15. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).